

udanost in ljubezen. Srčno prijateljstvo med Resnico in našo materjo. Slavo nas je še vedno rešilo iz vsake nevarnosti, ki so nam jo pripravili sovražniki Resnice. Kdor sovraži Resnico, sovraži tudi našo dobro mater!

„Mama, kdo so naši sovražniki?“

Naši sovražniki so Laž in njeni brezvestni privrženci, ki se hočejo polastiti naše zemlje, da zavlada nad njo Laž, ki je največja sovražnica Resnice in naše dobre matere.

„Mama, je naša mati tudi tako lepa kakor Resnica?“

„Ravnotako, sinko moj!“

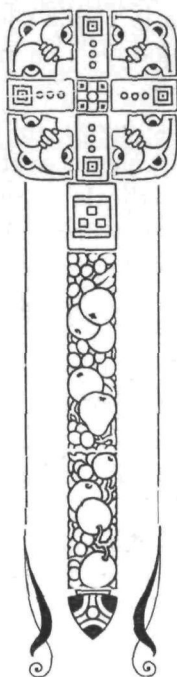
„In tudi tako dobra?“

Seveda, ona ljubi vse, tudi tiste, ki je ne ljubijo in se ji izneverijo. Vsak trenutek je pripravljena, da jih sprejme zopet v svojo materinsko okrilje. Zato ji je hudobna Laž napovedala vojsko, da jo uniči, toda naša mati zaupa v Resnico, ki ji je dala tako lepo ime.

„Mama . . .“

Resnica mora zmagati in tedaj bo praznovala tudi naša dobra in lepa mati svoje zmagoslavje! —

Mama se je sklonila nad spečim sinkom, ga poljubila in mu želela sladke sanje o Resnici in njeni zvesti prijateljici.

Otrok v cerkvi.

Tiho, tiho! . . . V hramu božjem
gre ponižno moj korak;
name gledajo svetniki,
veličasten njih je vsak.

Pred altarjem lučca sveti,
večna lučca — božji žar;
naj pripognem tu koleno,
Bogu srce nesem v dar.

Če ves svet namé pozabi,
Ti ne zabiš mene, Bog:
Ti si moj nebeški Oče,
Jaz sem vdani Tvoj otrok!

Leon Poljak.